

Departament de la Presidència

[Inici](#) [Àmbits d'actuació](#) [Consells assessors](#) Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN)

Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN)

[Què és?](#) [Composició](#) [Llibre blanc de la Transició Nacional de Catalunya](#)

Què és?

El Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN) neix del compromís expressat pel president de la Generalitat, durant el debat d'investidura, de dur a terme aquesta legislatura una consulta al poble de Catalunya sobre el futur polític i nacional del país per garantir el seu desenvolupament econòmic, social i cultural i la supervivència, enfortiment i millora del seu estat de benestar.

La creació d'aquest Consell respon a la voluntat del Govern de dotar-se del millor assessorament jurídic i tècnic per desenvolupar aquest procés, que s'ha de basar en els principis de diàleg i legalitat i amb la voluntat del màxim consens possible.

El Consell Assessor per a la Transició Nacional, creat pel Decret 113/2013, de 12 de febrer, està adscrit al Departament de la Presidència, que li dóna suport administratiu i logístic, i està coordinat pel conseller de la Presidència, d'acord amb la vicepresidència del Govern.

El Consell Assessor per a la Transició Nacional està integrat per persones de reconegut prestigi en les diferents disciplines vinculades amb el procés de transició nacional. La participació en el Consell no comporta cap mena de retribució.

Funcions

Les seves funcions són:

- * Analitzar i identificar totes les alternatives jurídiques disponibles sobre el procés de transició nacional.
- * Assessorar el Govern sobre la identificació de les estructures estratègiques per al funcionament futur del Govern i de les institucions catalanes, i optimitzar-ne els recursos disponibles.
- * Proposar actuacions i impulsar la difusió del procés de transició nacional entre la comunitat internacional i identificar-ne suports.
- * Assessorar el Govern per desplegar les relacions institucionals a Catalunya per tal de garantir el conjunt del procés.

Composició

Núria Bosch i Roca (presidenta en funcions)

Bigues, Vallès Oriental (1955).

Llicenciada i doctora en Ciències Econòmiques i Empresarials per la Universitat de Barcelona.

Actualment, és catedràtica d'Economia Pública d'aquesta universitat i directora de la Càtedra de Federalisme Fiscal de l'Institut d'Economia de Barcelona (centre de recerca en economia aplicada de la UB) i codirectora del Programa de Recerca de Federalisme Fiscal en aquest institut. Està especialitzada en el camp de la hisenda pública, el finançament autonòmic i local, l'eficiència en la prestació dels serveis públics i les balances fiscals, temàtica sobre la que té nombroses publicacions nacionals i internacionals.

Ha estat membre del Comitè d'Experts per a l'Actualització de la Balança Fiscal de Catalunya amb l'Administració Central, nomenat per la Generalitat de Catalunya el desembre del 2004, l'abril del 2008 i el març del 2012, del qual també ha estat coordinadora. Així mateix, en l'actualitat és la directora del Departament d'Economia Pública de la Universitat de Barcelona.

Ha estat vicepresidenta del Consell Assessor per a la Transició Nacional des d'abril de 2013 fins a febrer de 2015. Des del 24 de febrer de 2015, n'és la presidenta en funcions.

Germà Bel i Queralt

Les Cases d'Alcanar, Montsià (1963).

Catedràtic d'Economia de la Universitat de Barcelona i professor visitant a la Princeton University. Investigador ICREA-Acadèmia (2011-2015).

Entre 2004 i 2006 va ser professor visitant a Cornell University i a Harvard University. Entre maig i agost de 2009 a l'European University Institute (Florència). Entre 2012 i 2013 a Cornell University i Princeton University.

La seva investigació acadèmica es centra en la reforma del sector públic. Per una part, en l'economia i la política de les infraestructures i el transport. Per l'altra, en matèria de privatització de l'empresa pública, regulació i competència en els mercats, i reforma del serveis locals i de les infraestructures.

Sobre aquestes qüestions ha publicat diversos llibres, com (1) *Economía y Política de la Privatización Local* (Marcial Pons, 2006), (2) *España, capital París* (Destino, 2010; La Campana, 2011; Sussex Academic Press 2012), (3) *Economics and politics of high-speed rail: Lessons from experiences abroad* (Lexington Books 2012, amb Daniel Albalade), i (4) *Anatomia d'un desengany* (Destino 2013, en castellà *Anatomía de un Desencuentro*).

Ha publicat més d'un centenar d'articles en revistes acadèmiques internacionals i espanyoles. (més informació: <http://www.germabel.cat>). Ha rebut el premis "William E. and Frederick C. Mosher Award" de la American Society for Public Administration al millor article acadèmic de l'any 2009, i el premi de US Academy of Management (Public & Nonprofit Division) al millor article acadèmic de 2010.

Àngel Castiñeira Fernández

Muros, A Corunya (1958).

Director de la Càtedra Lideratges i Governança Democràtica d'ESADE-Universitat Ramon Llull – URL. Professor titular del Departament de Ciències Socials d'ESADE-URL. Director de l'Observatori de Valors (Fundació Lluís Carulla).

Doctor en Filosofia i Ciències de l'Educació, Universitat de Barcelona. Llicenciat en Filosofia i Ciències de l'Educació, Universitat de Barcelona. Diplomada en Alta Direcció d'Empreses per ESADE.

Rafael Grasa i Hernández

Professor de Relacions Internacionals de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la qual va dirigir el Centre d'Estudis Internacionals i va ser secretari general i vicerector.

President de l'Institut Català Internacional per a la Pau, ICIP. Investiga en: anàlisi i transformació de conflictes, seguretat, desenvolupament i cooperació al desenvolupament, teoria de les relacions internacionals i sistema internacional.

És o ha estat membre dels consells de: Environment and Security, Global Governance, Ecología Política, Revista Española de Cooperación y Desarrollo, Spanish Yearbook of International Law i ICIP Working Papers. Ha participat en processos de negociació/resolució de conflictes, desenvolupament i cooperació a Amèrica Llatina, Àfrica i Àsia central. Va participar en l'elaboració dels primers plans de cooperació al desenvolupament catalans i espanyols.

En la vida cívica, va ser president de la Federació Catalana d'Organitzacions No Governamentals per al Desenvolupament (1996-1999).

Ferran Requejo i Coll

Barcelona (1951).

Catedràtic de Ciència Política a la Universitat Pompeu Fabra (Barcelona).

Doctor i llicenciat en Filosofia per la Universitat de Barcelona. Llicenciat en Història. Ha cursat la carrera d'Enginyer Industrial Superior a la Universitat Politècnica de Catalunya.

Director del Grup de Recerca en Teoria Política (UPF) i de diversos programes de Màster i Doctorat. Ha estat membre del comitè executiu de l'European Consortium for Political Research, del Comparative Federalism Research Committee (IPSA), i de la Junta Electoral Central.

Ha rebut el Rudolf Wildenmann Prize europeu d'investigació, el Premi Ramon Trias Fargas d'assaig, el premi AECPA al millor llibre i la menció especial del CEPC. Ha estat professor visitant a diverses universitats europees i americanes.

Els seus camps d'investigació i publicacions inclouen les teories de la democràcia, el liberalisme polític i la socialdemocràcia, el federalisme teòric i comparat, la multiculturalitat i la teoria política.

És col·laborador habitual a diversos mitjans de comunicació nacionals i internacionals.

Víctor Cullell i Comellas (secretari)

Barcelona (1976).

Llicenciat en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat de Barcelona (2002) i MBA per la BES La Salle – Manhattan College (2009). S'ha especialitzat en l'àmbit de la gestió pública i de la comunicació política amb diferents postgraus i màsters cursats a la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i l'Institut de Ciències Polítiques i Socials. Ha cursat el programa “Vicens Vives – Lideratge i Compromís Cívic” d'ESADE.

La seva trajectòria laboral ha transcorregut en diferents àmbits, tant en el sector privat com en el públic. Ha estat cap del Gabinet de Relacions Institucionals de l'Oficina del President de la Generalitat (2010-2013) fins al seu nomenament, el maig del 2013, com a director general d'Anàlisi i Prospectiva del Departament de la Presidència.

És secretari del Consell Assessor per a la Transició Nacional i també forma part del Consell Rector del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO).

Carles Boix i Serra

Barcelona (1962).

Catedràtic Robert Garrett de Ciència Política i Afers Públics a la Universitat de Princeton.

Llicenciat en Dret i en Història i Geografia per la Universitat de Barcelona i doctor per la Universitat de Harvard. Abans d'ensenyar a Princeton, va ser professor de la Universitat de Chicago. És membre de l'American Academy of Arts and Sciences.

La seva recerca i docència se centren en les àrees d'economia política i política comparada. Ha escrit *Political parties, growth and equality* (Cambridge University Press, 1998) i *Democracy and redistribution* (Cambridge University Press, 2003), ha estat l'editor de l'Oxford Handbook of Comparative Politics (2007), i ha publicat en revistes internacionals, com *American Political Science Review*, *American Journal of Political Science*, *British Journal of Political Science*, *Journal of Law, Economics and Organization*, *International Organization* i *World Politics*.

A Catalunya ha publicat *L'obertura catalana* (2003) i *Cartes Ianquis* (2012).

Francina Esteve i Garcia

Sant Antoni de Calonge, Baix Empordà (1960).

Professora titular d'universitat de Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals (especialitzada en Dret de la Unió Europea) a la Universitat de Girona.

Doctora en Dret per la Universitat Autònoma de Barcelona. Especialització en Estudis Europeus pel Col·legi d'Europa (Bèlgica) i màster en Estudis Europeus per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Les seves principals línies d'investigació són: La lliure circulació de persones i l'espai de llibertat, seguretat i justícia a la Unió Europea. La prestació de serveis en el mercat interior. Les relacions exteriors de la Unió Europea. El principi de no-discriminació en el Dret europeu. El repartiment de

competències entre la Unió Europea i els estats membres.

Investigadora principal del grup ERJAIDI-UE, modalitat GRC (2009 SGR 236) i del grup de recerca de la Universitat de Girona “Dret social europeu i dret dels treballadors extracomunitaris”. Membre del projecte de recerca sobre “El reto del nuevo mapa de las agencias del espacio de Libertad, Seguridad y Justicia de la Unión Europea” (MAGELS) (DER 2012-36009).

Pilar Rahola i Martínez

Barcelona, 1958.

Casada. Tres fills, dos d'ells adoptats.

Filologia hispànica i catalana per la UB.

Col·laboradora de programes de ràdio i televisió. En l'actualitat, a 8 TV amb Josep Cuní, a Onda Cero amb Julia Otero, i a RAC1 amb Jordi Basté. Columnista de diferents diaris. En l'actualitat, amb una columna diària a *La Vanguardia*.

Ha estat directora de l'Editorial Pòrtic fins al 1990 i de la Fundació Acta fins al 1993 i diputada al Congrés i tinent alcalde de l'Ajuntament de Barcelona (1993-2000).

Ha rebut diferents premis i reconeixements nacionals i internacionals. Entre altres: Premi Josep Casanovas de periodisme (1991); la insígnia d'Or dels Gremis de Comerç de Barcelona (1999); Homenatge de la Directiva d'Amia, a l'Argentina (2004); primer Premi Fundació Barcelona Comerç (2005); membre d'honor de la Universitat de Tel Aviv (2006); Menorà d'Or de la B'nai Brith de França, juntament amb Simone Weil (2006); Premi SCOPUS, de la Universitat Hebrea de Jerusalem (2007); Premi APEI al millor articulista, atorgat per l'Asociación Española de Informadores de Prensa, Radio y Televisión (2007); Premi Senador Angel Pulido (2009); Mass Media Award (2009), de l'American Jewish Committee; Ordre del President de la Universitat de Tel Aviv (2009); Daniel Pearl Award (2010), atorgat per la ADL (Anti-Defamation League); Morris Abram Human Rights Award. atorgat per UN Watch (2011); Samuel Hadas (2012).

És autora de diversos llibres publicats. Entre d'altres: *Dona alliberada, home emprenyat* (2000); *L'adopció, un acte d'amor* (2001); *Atrapados en la discordia*, amb Tomás Alcoverro (2009); *La màscara del Rei Artur*, sobre la figura d'Artur Mas (2011); *La república islàmica d'Espanya* (2012) i la novel·la *El carrer de l'Embut* (2013).

Joan Vintró i Castells

Barcelona (1953).

Doctor en Dret per la Universitat de Barcelona. Llicenciat en Filosofia i Lletres (secció d'Història Moderna) per la Universitat de Barcelona. Diplomant en Estudis Polítics (DEA) per l'Institut d'Estudis Polítics de París. Catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona.

Lletrat del Parlament de Catalunya (actualment en excedència). Assessor de la Ponència redactora de l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 2006.

Expert de la Comissió de Venècia del Consell d'Europa en missions a Azerbaidjan, Moldàvia, Romania i Rússia.

Conferenciant i docent en universitats i centres de diversos països: Universitat de Siena, Institut d'Estudis Polítics de Grenoble, University College de Londres, Universitat d'Essex, Universitat Lliure de Brussel·les, Universitat Mohamed V de Rabat, Universitat de León (Nicaragua), Universitat Centreamericana de Managua, Universitat Nacional de Bogotà.

Investigador sobre temes d'institucions polítiques i d'organització territorial de l'Estat. Coordinador amb Mercè Barceló de l'obra *Dret Públic de Catalunya* publicada l'any 2011.

Enoch Albertí i Rovira

Vilafranca del Penedès, Alt Penedès (1958).

Llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona (1981), va ampliar estudis a la Universitat de Bielefeld, RFA (1982-1984). Doctor en Dret per la Universitat de Barcelona (1985).

Catedràtic de Dret Constitucional a la Universitat de Barcelona, des de 1992. Director del Grup de Recerca "Grup d'Estudis Constitucionals i Europeus" (des de 1996), reconegut com a grup de recerca consolidat per la Generalitat de Catalunya. Col·laborador des de 1992 del Group d'Etudes et de Recherches sur la Justice Constitutionnelle, d'Aix en Provence i de Marseille. Professor visitant en l'European Law Research Center de la Law School de la Universitat d'Harvard (EUA), durant el curs 2003-2004. Degà de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, des de març de 2008.

Ha publicat diversos llibres i articles sobre organització territorial, constitució econòmica, drets fonamentals i integració europea, en editorials i revistes espanyoles i estrangeres. Ha participat en diversos projectes de recerca, com a director i col·laborador, finançats per entitats públiques i privades. Forma part del consell acadèmic de diverses revistes acadèmiques.

Ha estat cridat com a expert per comparèixer davant el Parlament de Catalunya, el Senat, la Comissió Mixta Congrés-Senat per a la Unió Europea i altres institucions.

Ha obtingut el Premi Nicolás Pérez Serrano per a tesis doctorals, del Centre d'Estudis Constitucionals (1986); a França, la Medalla de Plata Robert Schumann, a proposta de la Fundació FVS d'Hamburg, RFA (1988); i la Medalla d'Honor al Mèrit de la Guàrdia Urbana, categoria d'argent, atorgada per l'Ajuntament de Barcelona (2013).

Salvador Cardús i Ros

Terrassa, Vallès Occidental (1954).

Doctor en Ciències Econòmiques per la Universitat Autònoma de Barcelona (1981), és professor titular de Sociologia a la mateixa universitat. Ha fet estades com a investigador invitat a la Universitat de Cambridge, la Universitat de Cornell (EUA) i el Queen Mary College de la Universitat de Londres. Ha estat degà de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia (2009-2011).

Investigador en sociologia de la religió, els mitjans de comunicació, la immigració i les identitats nacionals. Ha publicat, entre d'altres, *Plegar de viure amb Joan Estruch* (1981), *Saber el temps* (1985), *El desconcert de l'educació* (2000), *Ben educats* (2003) i *El camí de la independència* (2010).

En el camp del periodisme va dirigir la revista *Crònica d'Ensenyament* (1987-1988) i fou subdirector del diari *Avui* (1989-1991). Ha assessorat programes de televisió com *Ciudadans*, *Les coses com són* o *Vides privades*. Col·labora als diaris *ARA*, *La Vanguardia* i *Diari de Terrassa*. És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans des de 2008.

Joan Font i Fabregó

President i director general del Grup Bon Preu.

Llicenciat en Ciències Empresarials (UB) i programa d'Alta Direcció d'Empreses (ESADE).

Conseller de la central de compres IFA Española i president executiu de la societat mixta públicoprivada AUSA FUTUR SA. Membre de la Comissió Delegada i vicepresident de FemCat.

Forma part del patronat de la Fundació Universitària Balmes (UVic). També és membre del Consell Assessor de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat Pompeu Fabra i del Consell de Notables de l'Agència Alumni UB.

Josep Maria Reniu i Vilamala

Vic, Osona (1969).

Cap d'Estudis de Ciència Política i de l'Administració de la Universitat de Barcelona.

Llicenciat en Ciències Polítiques i Sociologia per la Universidad Complutense de Madrid (1993). Postgrau en Dret Constitucional i Ciència Política pel Centro de Estudios Constitucionales (1994) i doctor en Ciència Política i de l'Administració per la Universitat de Barcelona (2001).

Des del 2007 és professor titular d'universitat de Ciència Política i de l'Administració a la Universitat de Barcelona. Ha estat professor visitant a universitats de Mèxic, els Estats Units, l'Argentina i França. Des del 2010 dirigeix l'Observatori dels Governos de Coalició (OGC) i des del 2003 forma part de l'Observatori del Vot Electrònic (OVE).

Els seus àmbits de recerca són els governs de coalició, els processos electorals i les noves tecnologies.

Carles Viver Pi-Sunyer

Terrassa, Vallès Occidental (1949).

Llicenciat i doctor en Dret per la Universitat de Barcelona. Va ser membre de la comissió fundadora de la Universitat Pompeu Fabra i primer degà de la seva Facultat de Dret, de la qual actualment és catedràtic de Dret Constitucional. Entre els anys 1992 i 2001 va ser magistrat del Tribunal Constitucional espanyol, òrgan del qual va exercir la vicepresidència entre els anys 1998 i 2001. Des de l'any 2006 fins el 2014 va ser magistrat del Tribunal Constitucional d'Andorra.

És director de l'Institut d'Estudis Autònoms de la Generalitat de Catalunya des del 2004 i membre nat de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya.

És membre del Consell Assessor per a la Transició Nacional, del qual en va ser president des de

març de 2013 fins a febrer de 2015.

El 24 de febrer de 2015 va ser nomenat Comissionat per a la Transició Nacional.

És membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans des de març de 2012.

És membre del Comitè Científic del Institute for Studies on Federalism and Regionalism (EURAC) amb seu a Bolzano (Itàlia).

Ha centrat la seva activitat investigadora i les seves publicacions acadèmiques en l'organització territorial de l'Estat i la jurisdicció constitucional.

Ha obtingut diferents guardons i distincions entre les que destaquen el Premi Justícia de la Generalitat de Catalunya (2002), la Creu de Sant Jordi (2003), la Gran Cruz de Isabel la Católica (2004) i el Orden del Mérito Constitucional (2005).

Data d'actualització: 28.05.2014